

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Město Krnov**
sídlem Hlavní náměstí 1, 794 01 Krnov
zastoupené advokátem Mgr. Josefem Tobiáškem
sídlem Hlavní náměstí 1a, 794 01 Krnov

proti
žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.10.2016, č. j. 45270/16/5000-10610-703694,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 14.12.2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14.10.2016, č.j. 45270/16/5000-10610-703694, kterým bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje

zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj – platební výměr na penále za prodlení s odvodem do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ze dne 16.3.2016, č.j. 534827/16/3200-31474-804176, kterým bylo vyměřeno penále za období od 3.2.2011 do 25.2.2016.

2. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí nebylo žalovaným řádně odůvodněno tak, aby bylo zřejmé, proč nebylo vyhověno všem odvolacím námitkám a důvodům, když žalovaný se z větší části námitek vypořádal tím, že námitky odvolatele směřují především do oblasti odvodu za porušení rozpočtové kázně vyměřeného odvolateli správcem daně. Žalovaný se nijak nevypořádal s námitkami žalobce, že dotace byla použita k účelu, na který byla poskytnuta a byly dodrženy rozhodující projektované parametry včetně termínů. Žalobce po celou jednání se správcem daně stavěl na principu proporcionality a veřejného zájmu. Způsob odůvodnění napadeného rozhodnutí je neakceptovatelný.
3. Žalobce si je vědom skutečnosti, že uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně a předepsání penále za prodlení s odvodem spolu sice vzájemně souvisí, jedná se však o dvě samostatná rozhodnutí správce daně. Žalobce souhlasí s tím, že při předpisu penále přihlíží správce daně pouze k délce prodlení. Platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně nabyl právní moci dne 9. 2. 2016, tento odvod ve výši 169 837 Kč žalobce uhradil dne 25. 2. 2016. Žalobce však namítá, že je žalovaným nesprávně stanoveno penále za dobu od 3. 2. 2011 do 25. 2. 2016, tedy ode dne následujícího po dni prvního výdeje prostředků z poskytnuté dotace (úhrada první faktury dodavateli). Dle žalobce nemohlo dojít k porušení rozpočtové kázně již od okamžiku přijetí dotace, ta byla totiž vyplacena po částech, vždy po předchozí kontrole poskytovatele dotace. Poskytovatel postupně zasílal žalobci svou část nákladů tak, že dne 4. 8. 2010 poskytl částku 679 345,50 Kč, dne 15. 10. 2010 částku 679 345,50 Kč a dne 24. 9. 2012 částku 1 919 550,54 Kč, celkem tedy 3 278 241,54 Kč, přičemž celkové náklady projektu činily 4 445 073,28 Kč. Dle žalobce je z logiky věci vyloučeno, aby žalobce dotaci neoprávněně použil, byla-li dotace vyplacena z části v průběhu realizace projektu, vždy až po kontrole poskytovatele a zbytek až po skončení projektu. Pokud by měla být porušena rozpočtová kázeň dnem vyplacení finančních prostředků žalobci, jde o přezkum správnosti rozhodnutí poskytovatele dotace. K uplatnění sankce, kterou je i penále, je třeba zavinění daňového subjektu. Vyplacení finančních prostředků je výsledkem rozhodnutí poskytovatele dotace, nikoliv úkonu žalobce. Penále je splatné dnem porušení rozpočtové kázně, jedná se tedy o nárok závislý na odvodu za porušení rozpočtové kázně, který stíhá příjemce dotace, který je v prodlení s provedením odvodu. Žalobce z jednání poskytovatele dotace, jenž neshledal žádné nedostatky realizovaného projektu a vyplatil žalobci finanční prostředky, nabytí přesvědčení, že mu nevznikla povinnost provést odvod za porušení rozpočtové kázně, a proto se nemohl dostat dne 2. 2. 2011 do prodlení s odvodem. S ohledem na zásadu legitimního očekávání v rámci celého procesu nemohl shledat, že by čímkoli jednal v rozporu se zákonem či pravidly pro poskytování dotace. Při aplikaci práva je nutno vycházet ze základních principů hodnověrnosti, předvídatelnosti, zodpovědnosti a transparentnosti. Žalobce poté, co obdržel rozhodnutí o poskytnutí dotace a následně plněním při existenci uvedených principů, musel vycházet v následujícím svém jednání

z toho, že rozhodnutí poskytovatele dotace je hodnověrné a kompetentní. Práva plynoucí z takového rozhodnutí nabývá v dobré víře.

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalobce porušil podmínky rozhodnutí, na základě kterého mu byla poskytnuta dotace; tím došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků. Neoprávněné použití prostředků je ve smyslu ust. § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) porušením rozpočtové kázně. Správce daně na základě uvedeného zjištění vyměřil žalobci odvod do Národního fondu platebním výměrem ze dne 3. 7. 2015, č. j. 2254556/15/3200-31474-804176; k odvolání žalobce byl Odvolacím finančním ředitelstvím uvedený platební výměr potvrzen, rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 2. 2016. Na základě uvedeného platebního výměru vydal správce daně předmětný platební výměr na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, který byl k odvolání žalobce žalovaným potvrzen.
5. Povinnost k úhradě penále dle předmětného platebního výměru ze dne 16. 3. 2016 se v souladu s ust. § 2 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) odvíjí od povinnosti odvodu do Národního fondu dle platebního výměru ze dne 3. 7. 2015. K porušení rozpočtové kázně žalobcem došlo porušením podmínky v části II bodu 8.1. Rozhodnutí poskytnutí dotace, když žalobce ve Výzvě k podání nabídek vyhlášené dne 14. 7. 2010 neuvedl metodu a způsob hodnocení hodnotícího kritéria metodologie a komplexnost nabídky. Výpočet odvodu za porušení rozpočtové kázně je podrobně vysvětlen v platebním výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně. Správce daně nemohl postupovat jinak, než poté, co platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně nabyl právní moci, vydat i platební výměr na penále za prodlení s tímto odvodem; rozpočtová pravidla nepřipouštějí v tomto směru správní úvahu ve vztahu ke konkrétnostem případu. Ustanovení § 44a odst. 10 rozpočtových pravidel taxativně stanoví, že za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně je porušitel povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše odvodu. Napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2016 bylo řádně odůvodněno.

Zjištění z průběhu správního řízení

6. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 16. 3. 2016 byl Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj vydán platební výměr na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně uloženým k odvodu do Národního fondu ve výši 169 837 Kč platebním výměrem ze dne 3. 7. 2015, č. j. 2254556/15/3200-3474-804176, a to za období prodlení od 3. 2. 2011 do 25. 2. 2016, ve výši 169 837 Kč; výpočet penále byl uveden v příloze č. 1 platebního výměru.
7. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 10. 2016 žalovaný zamítl odvolání žalobce proti předmětnému platebnímu výměru ze dne 16. 3. 2016 a tento potvrdil. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný námitky žalobce posoudil jako nedůvodné, když dle žalovaného tyto směřují především do oblasti odvodu za porušení rozpočtové kázně vyměřeného žalobci. Správce daně je při prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně povinen stanovit také penále v souladu s ust. § 44a odst. 7 zákona o rozpočtových pravidlech. Žalobce následně odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména rozsudek ze dne 9. 1. 2013, č.j. 9 Afs

Shodu s prvopisem potvrzuje

4/2012-30, dále ze dne 1. 8. 2011, č.j. 8 Afs 6/2011-86 a ze dne 22. 1. 2009. č.j. 5 Afs 75/2008-101, ze kterých vyplývá, že uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně a předepsání penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně jsou dvě samostatná rozhodnutí správce daně, proti kterým lze brojit samostatnými odvoláními, žalobami i kasačními stížnostmi. Tato samostatnost se projevuje také v okruhu námitek, jejichž posouzení má význam v tom kterém řízení. Při přezkumu rozhodnutí o udělení penále nelze posuzovat námitky týkající se otázky, zda vůbec a v jakém rozsahu došlo k porušení rozpočtové kázně. Při předpisu penále přihlíží správce daně pouze k délce prodlení. Den porušení rozpočtové kázně žalobce byl stanoven jako den prvního výdeje prostředků z poskytnuté dotace, a to úhradou první faktury dne 2. 2. 2011 dodavateli. Předpokladem pro uložení penále za prodlení s porušením rozpočtové kázně je dle ust. § 44a odst. 7 zákona o rozpočtových pravidlech naplnění skutkové podstaty porušení rozpočtové kázně a prodlení s odvodem. Oba aspekty byly v předmětném daňovém řízení naplněny.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ust. § 51 s. ř. s., neboť účastníci s takovým postupem vyjádřili souhlas.
9. Žalobce žalovanému předně vytýká, že se v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádal s jeho námitkami, že předmětná dotace byla použita k účelu, na který byla poskytnuta a byly dodrženy rozhodující parametry včetně termínů, přičemž odkázal na princip proporcionality a veřejného zájmu. Tuto námitku neshledává krajský soud jako důvodnou. Nejvyšší správní soud opakovaně dospěl k závěru, že uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně a předepsání penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně jsou dvě samostatná rozhodnutí správce daně, proti kterým lze brojit samostatnými odvoláními, žalobami i kasačními stížnostmi. Při přezkumu rozhodnutí o udělení penále nelze posuzovat námitky týkající se otázky, zda vůbec a v jakém rozsahu došlo k porušení rozpočtové kázně. Při předpisu penále přihlíží správce daně pouze k délce prodlení (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedená v bodě 7 tohoto rozsudku). Žalovaný tedy nijak nepochybil, jestliže se v napadeném rozhodnutí nezabýval otázkou dosažení účelu předmětné dotace a otázkou proporcionality za situace, kdy bylo pravomocně rozhodnuto o odvodu za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela odpovídá požadavkům stanoveným § 102 odst. 3 daňového řádu, dle kterého v odůvodnění rozhodnutí správce daně uvede důvody výroku nebo výroků rozhodnutí a informaci o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami uplatněnými příjemcem rozhodnutí.
10. Pro stanovení povinnosti úhrady penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně je nutné zkoumat splnění podmínek daných ust. § 44a odst. 7 zákona o rozpočtových pravidlech ve znění v době rozhodování správního orgánu; dle citovaného ustanovení „za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně podle odstavce 4 písm. b) a c) je porušitel rozpočtové kázně povinen zaplatit penále ve výši 1

Shodu s prvopisem potvrzuje

promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále se počítá ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny nebo u návratných finančních výpomocí vráceny nebo nevyplaceny postupem podle odstavce 5 písm. b)“. Tedy, pro stanovení povinnosti úhrady penále je nutné vždy posoudit, zda došlo k porušení rozpočtové kázně a prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně.

11. V dané věci je nepochybné, že k porušení rozpočtové kázně žalobcem došlo; o tomto bylo totiž rozhodnuto platebním výměrem ze dne 3. 7. 2015, č.j. 2254556/15/3200-31474-804176, který byl potvrzen odvolacím orgánem rozhodnutím ze dne 8. 2. 2016, č.j. 5466/16/5000-10470-711844. Zbývá tedy posoudit, zda u žalobce nastalo prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně.
12. Ve smyslu ust. § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, je porušením rozpočtové kázně neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků. Žalobci vznikla takovým porušením rozpočtové kázně povinnost ve smyslu ust. § 44a odst. 3 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech provést odvod za porušení rozpočtové kázně, a to ve výši, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň [§ 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech]. Pokud žalobce v žalobě tvrdí, že nemohlo dojít k porušení rozpočtové kázně již od okamžiku přijetí dotace (bod III. žaloby), je nutno s ním souhlasit. Nicméně, k porušení rozpočtové kázně žalobcem mělo dojít až první úhradou faktury dodavateli dne 2. 2. 2011, tedy nikoli okamžikem přijetí dotace, ale až okamžikem jejího prvního užití. Ostatně, otázka, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně nespadá do okruhu okolností, který by mohl správce daně přezkoumávat v řízení o uložení povinnosti úhrady penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Jinými slovy, jestliže bylo v předcházejícím řízení o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně zjištěno, že k porušení rozpočtové kázně spočívající v neoprávněném použití peněžních prostředků došlo dne 2. 2. 2011, nelze se již v řízení o uložení penále otázkou doby porušení rozpočtové kázně zabývat. Lze tedy uzavřít, že není důvodná žalobní námitka žalobce týkající se nesprávného stanovení počátku prodlení žalobce s odvodem za porušení rozpočtové kázně.
13. Jako nedůvodné krajský soud shledal také námitky žalobce stran jeho přesvědčení, že podmínky dotace byly naplněny a že se tedy nemohl dne 2. 2. 2011 dostat do prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, pokud jednal v dobré víře v důsledku stanoviska poskytovatele dotace, že podmínky k poskytnutí dotace byly naplněny s tím, že žalobce nemůže nést majetkovou odpovědnost v podobě penále za chybné rozhodnutí žalobce. Žalobce totiž směřuje podmínky *poskytnutí* dotace a podmínky *jejího užití*. Zatímco o splnění podmínek poskytnutí dotace rozhoduje poskytovatel, otázku, zda byly poskytnuté peněžní prostředky užity v souladu se stanovenými podmínkami, zkoumá příslušný správce daně (viz ust. § 44a odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech ve znění v době rozhodnutí správního orgánu, resp. srov. ust. § 44a odst. 11 zákona o rozpočtových pravidlech v platném znění).

Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje

15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 9. ledna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje